

NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 261 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - 6 Ø. Fredag den 12. August Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1932

Californiens Appelsinskove.

Af I. L. Sazon.

Hos Landmænd og Arbejdere.

Vi biler gennem vældige Skove af Appelsiner. Træerne staar i det bare Sand. Rødderne faar tilført Vand gennem Grøfter, der bugter sig ud og ind. Undertiden løftes Vandet op ved Hjælp af en Vindmotor. Snart er Kilden langt borte, snart i Nærheden. De mest yndede Appelsiner er „Valencias“. Selv her er Spanien altsaa flyttet over. Ofte tilhører Jorden store Selskaber. De sørger for Jordfordelingen, dels til Købere og dels til Fæstere. Skilte af følgende Ordlyd er almindelige: „Farm med saa og saa mange rigtbærende Valencia er til Salg eller Forpagtning.“

„Gratis Vand til hver Farm.“

Frugtfarmerne har smukke Hjem i Villastil. Det tyder paa, at det er en lønnende Næringsvej.

Stundom dyrker Frugtfarmene kun een Slags Frugt, men altid kun nogle faa. Vore Frugtavlere kunde maaske lære en Del deraf. Til de store Artikler hører Melonerne.

Høsten afsættes overalt til Grosse-erne, der fordeles Frugten i Byen eller over de Forenede Stater eller eksporterer til Udlandet.

„Sig mig engang,“ spørger jeg en Frugtfarmer, „hvordledes stiller Vinavlerne sig til Forbudet?“

„De af os, der ikke var personlig overbevist om Drikke- trafikens Skadelighed, stemte vel vaadt i første Omgang. Her i Californien findes jo Verdens største Vinfabrik, og man troede, at Forbudet vilde ruinere Vindyrkningen. Men det modsatte blev Tilfældet. Siden Forbudet Indførelse er Vinmarkerne vokset uafsladeligt — i Aar udgør Californiens Druehøst 476,000 Tons, 70,000 Tons Druer udføres til de øvrige amerikanske Stater og til Udlandet, dels friske, dels tørrede (Sun maid Rosiner).“

„Saa er den offentlige Mening vel slaaet om?“

„Ja, Vinavlerne hører nu til Forbudets paalideligste Venner.“

Over hele Landet drikkes mere Druesaft end tidligere.

Det egentlige Landsbrugsland.

Senere paa Dagen var jeg ude hos de rigtige Bønder, dog i Nærheden af Kysten.

Landskabet er ogsaa her meget kuperet. Men de højtliggende Steder er ikke Sand, saadan som i Los Angeles og nærmeste Omegn, men Græs og Kalksten.

Hvor Vejen gaar over høje Punkter, der er gennemskaarne, ser man, at Muldlaget er temmelig tykt.

Ogsaa her er det store Selskaber, der varetager Jordfordelingen.

En Bondegård begynder ganske beskedent med en Bolig af Tømmer, opført saadan, at der stadig kan bygges til. Ofte er den det eneste maledede Hus i Gaarden — brun er Ynglingsfarven.

Et Forraadshus og frem for alt en Kælder er en Nødvendighed. Derimod findes der ingen Staldbygninger i vor stundom tre Vægge af tynde Brædder.

Kreaturerne var paa Græs. Det var i November Maaned. Græsgangen bestod af tørt Græs paa Roden, men det lod til at smage dem. Dyrene fodres ind imellem med Hø, der kastes ind over Hegnet. Man var i Gang med at harve til Saaning. I Reglen er der 5 Heste for Harven.

Det saa forfærdelig tørt ud, baade

paa Markerne og paa de af Buske eller Græs bevoksede Højder og deres Skraaninger.

„Aah,“ siger Chaufføren, „vent blot til Regntiden kommer, saa bliver det grønt her overalt.“

„Det vil altsaa sige, at Regntiden har stor Betydning for Landmanden?“

„Regntidens Varighed og Nedbørens Mængde er alt for ham.“

Man er bange for at faa for lidt Regn. Regntiden indtræffer i Maanederne December, Januar og Februar. Det hænder en sjælden Gang, at der falder Regn i Marts. Det er ikke Støvregn, som varer nogle Dage, men en hæftig Skyregn, der snart gaar over, men som paa nogle Timer kan fylde de udtørrede Bække til Randen. Naar Regnperioden er forbi, ved man, at der i de næste 8 Maaned er ikke falder en Draabe Regn.

Ude ved Kysten er Californien skovløs, men inde i Landet findes der Skove med sande Kæmper af Gummitræer, om end ikke saa store som de australske.

Her transporteres de med Automobile.

Hvor Arbejderne har Selvejerbil.

En Dag, jeg er ude at spadserer med en nyhervvet amerikansk Ven, fører han mig til en Gade af lutter Etetages Huse af Træ. Som Regel er Husene oliemalede i graat. Arkitekturen skifter noget, men jeg forstaar dog, at hver Type er standardiseret.

„Det er Arbejderboliger — ene og alene. Og jeg kunde vise Dem mange Gader af denne Slags. Den amerikanske Arbejder sidder nu som Herre i sit eget Hus. Og han kører fra og til Arbejdet i sin egen Bil.“

Min amerikanske Ven fører mig til et af de mange Arbejderhjem. Baade Mand og Hustru er indfødte Amerikanere. Det er efter Arbejdstiden, og Manden er hjemme.

Huset bestaar af 3 Værelser og Køkken, en Dagligstue, Spisestue og Soveværelse. Møblerne er aabenbart ikke af de helt billige. Sovekammermøblerne er forfærdelige: blaa med gule Felter, i hvilke der er malet Roser. — Der bydes paa The. Servicet straalere i Farver og Guld — ligesom visse glinsende Julekort. Men Dugen og de smaa Servietter med kulørte Broderier er be- daarende. Knipling og Broderi staar højt i Amerika.

Nu maa man ikke tro, at det er noget specielt for et Arbejderhjem. Det er tværtimod et typisk amerikansk Hjem — her som overalt følger Folkets brede Lag Eksempler fra oven.

Til Theen bydes udsøgt Bagværk. Jeg synes ikke, det er saa godt — det smager af Bagepulver, men det er ogsaa Tilfældet i Millionærhjem. Her er det bedre, da Husmoderen selv har bagt Brødet.

Et Gartneri.

Næste Dag fører min Ven mig til et mægtigt Gartneri. „Her dyrker vi alt i Grøntsager og Blomster,“ siger Formanden, der er meget velvillig. „Forbrugt af Grøntsager er uhyre her i Amerika. Alle Mennesker ved, hvor nyttig en saadan Føde er, og vi Gartnere glemmer aldrig at minde dem om det.“

Interessant var Frøavl, der blev drevet i stor Stil og efter de bedste videnskabelige Regler.

Blomsterpragten er uhyre. Det var sidst i November, og Blomstefloret var paa sit højeste.

Da jeg skal gaa, skærer han en halv Snes Chrysanthem af, svøber dem ind i noget Papir og rækker mig dem.

Da jeg om Aftenen kommer hjem, opdager jeg, at de er fuldstændig friske. Det er forbausende. Hemmeligheden ligger i, at det indvendige Om-

slagspapir bestaar af en Slags Vokspapir. Det bruges almindeligt af Blomsterhandlerne.

I Los Angeles.

Los Angeles ligger i en Dal. Fra Hollywoods Højder ser man langt ude en Mængde Oliepumper. Men der er ikke mere Olie tilbage, og nu sælger Byen Jorden til Byggegrunde og tjener tykt paa det.

Faa Bygninger hæver sig over Mængden. En stor, hvid Bygning med Taarn gætter jeg skal være en Kirke, men det er et Teater. Hotellerne er store. Paa Hovedgaderne er Forretningsbygningerne ikke større end i Skandinavien. Men i de fleste Gader er Husene Etetages, enten det er Butiker eller Beboelseshuse. Naar undtages Byens Indre har man Indtryk af, at den ikke er færdig, men at Bygningerne kun er provisoriske for snart at give Plads for mere stabile. Der er ogsaa mange ubebyggede Grunde eller Oplagspladser.

Klubvæsenet spiller en stor Rolle i Amerika. Man er Medlem af en Klub og har da Lejlighed til at komme sammen med Mennesker, med hvem man har fælles Interesser. Man har da Ret til at indtage sine Maaltider i Klub- bens Restaurant, hvor det er billigere end paa de offentlige Restauranter.

Min Ven førte mig ind paa en saadan Klubrestaurant. Her fik jeg Bevis for, i hvor høj Grad Amerikanerne lader Frugt og Grøntsager indgaa i deres daglige Føde. Dagens Lunchspiseseddel indeholdt to table d'hoter af Kød og Grøntsager, men ogsaa to rent vegetariske. Desuden var der 16 Salater, hvoraf mindst Halvdelen var rent vegetariske. Den Lunch, jeg valgte, serveredes paa en rund Porcellænsplade og bestod af 6 forskellige Afdelinger, nemlig stuvede Majskolber, tyrkiske Bønner, Gulerødder, Kartofler, Tomatstuvning, Spinat med forlorent Æg, Smør og Brod samt en stor Flaske Mælk. Det hele kostede en halv Dollar, d. v. s. 1 Kr. 88 Øre. Det er udsøgte Varer.

Paa Auktion.

Af Pastor Poul Nedergaard.

Faa Steder i Verden mindes man saa afgørende som paa en Auktion om, at alt, hvad vi f. T. kalder vort, er Laan. De Møbler de gamle fine Ting, som tilsammen udgjorde et Hjem, spredes for alle Vinde til Folk, som nu for en Tid kalder dem deres, og saa skal de atter paa Auktion — indtil det ender i Skrammelbunken.

De fleste Auktionsgæster er opfyldt af Trangen til at købe billigt — til Røverkøb. Nogle kommer for at nyde det særegne Spil og den særlige Stemning, som præger Auktionen, et Udsnit af Folkelivet, krydret af opmuntrende eller spottende Vittigheder og Auktionsholderens Udholdenhed med at tvinge Budene i Vejret, indtil Hammeren falder.

Men een og anden kan staa midt i Tobaksrøgen og falde i Tanker. De ser saa underlig nøgne og hjælpeløse ud — disse Ting, som er revet ud af deres Sammenhæng og nu skal ud i Handelens graa Dagslys. De fine Ting, som nænsomme, nu smuldrede Hænder værnede som Hjemmets Skatte, vurderes kritiserende, den gamle

Mahogni-Konsol, det slebne Spejl og den skønne Meissner-Vase, der dannede en smuk Helhed i det gamle Hjem, havner den ene Del hos Skomageren, den anden hos Markandiseren. De unge funktionalistiske Hjem har ikke Sans eller Brug for Arvestykker. Moderne Hjem skal ikke være „Musæer“.

Paa Auktionen med det gamle Kram! Saa faar vi Penge til en P. H. Lampe. Den ene Slægt vrager, hvad den gamle Slægt vurderede højt — og naar Staal- og Maskinmøblerne ikke er „moderne“ mere, fortrydes det maaske, at man var saa ivrig med at omsætte den gamle Slægts Skatte i Kroner og Ører.

Den gamle lærde Professors Bogsamling er til Auktion. Jeg husker hans Stuer, fyldt med Reoler fra Loft til Gulv. Han elskede sine Bøger og han kendte sine Tusinder af Bind. De var som en Del af ham selv. Han vidste præcis, hvor han skulde finde den Bog, han søgte. Han vidste, hvor han skulde slaa op i hver Bog. Han tog Bogen varsomt og bladede ganske forsigtigt, som den, der regner Bogen for en Skat. Oftest behøvede han ikke at slaa op. Han vidste det alt paa Forhaand. Bag denne gamle Pande gemtes Bjerge af Lærdom, Hukommelse og Minder. Man behøvede blot at spørge, han vidste Svar. Og de velordnede Bøger supplerede hans Ord med alle Tidens og alle Landes Viden om Spørgsmaalet. Kun han vidste, hvor den rigtige Bog stod.

Saa hentede Døden ham midt imellem Bøgerne. Og den gamle propfyldte Hjerne med alle Erfaringerne og Kundskaberne blev gravet ned paa Kirkegården. Bøgerne som sammen med ham var en nyttig Helhed, blev nu enkelte Bind. Ingen kunde have Nytte af dem som han. Det ydre Resultat — Bogsamlingen samlet med Omhu gennem 3 Slægtled — 10 Bind ad Gangen for 1 Krone.

Tænk, om man kunde give Vidsom og Erfaring i Arv! Om den gamle Vidsmand kunde have testamenteret sin Hjerne til en ligesindet! Nej, alt, hvad han læste, erfarede samlede var gaaet i Graven med ham. De nye Slægter maa hver især begynde helt forfra og udvikle sig selv — indtil Døden naar dem, netop naar de har sanket mest.

Den Bog, jeg køber, har paa Titelnavnet 4 Ejernavne: Biskop M., Professor H., Professor T., Docent V. Hver ny Ejer har sat sit Navn lige under den foregaaende Ejers. jeg skriver mit Navn som den femte. Nu er jeg Bogens Ejer — nu gaar den ind i min Samling for en Tid! Hvem bliver Nr. 6. Og hvornaar?

Saa gaar jeg ud fra Auktionen

— ud i Livets store Auktion, hvor hver og een ogsaa søger at komme billigst muligt til Fordelene. Bogen har jeg i Lommen. Den hvisker til mig de Ord, som vi levende har saa svært ved at lære: Et Øjeblik kun er den liden Stund vi aande i Støvets Egne. De Visis kunstige Hjernesvind klargøres som Spindelvæve. Men Haabet lyser varmt gennem Forkrænkeli- ghedens Kulde: Min Fader vil forbarme sig over sine egne smaa. Og Herren gav os arme sit Fader- navn at kalde paa. Vor Skabning kender han og ved, at al vor Herlighed er Græsset lig paa Ager, i Morgen er det Hø.

En Rose fin og fager, der dufter for at dø. Et Løv som Vinden jager' saa er vor Lod paa Verdens Ø. Guds Miskundhed alene, grundfæstet staar i Evighed.

Knud Bach og Sigfredsen paa Bornholm.

Vi Bornholmere kunde i Lørdags glæde os ved at se og høre vor Landsformand og den af vore Agitatorer, der vel nok gør det bedste Arbejde med at jævne Vejen for L. S.s Ideer.

Der kan kun være een Mening om det vellykkede Møde, hvortil baade Landbrugere og en Del Byboere havde mødt saa talrigt op, og den er, at det i høj Grad stabiliserede Sammenslutningens Position her paa Bornholm. Knud Bach vandt de bornholmske Landmænds Sympati. — Han er Høvdingen baade i sit Førerskab og i sin Tankegang, det vil alle være nødt til at indrømme. Hans værdige og myndige Opræden og hans kraftige og virkelighedstro, men humane Tale skabte ham en begejstret Stemning blandt Tilhørerne. — „Strengt Herrer regerer ikke længe“, sagde Knud Bach, og han var heller ikke streng eller hensynsløs. Nogle sagde efter Mødet, at han godt kunde stramme Tonen en Kende, men han vil vel ikke sige mere, end han kan staa ved, og ikke love mere, end han mener at kunne holde.

Han vovede, for Landbrugets Livsinteressers Skyld, at gaa haardt frem under Slagterikonflikten, og naar det ikke førte til Sejr, var det jo fordi der var saa megen nervøs Vaklen og saa lidt Mandighed indenfor Slagteribestyrelserne. Og det skal heller ikke benægtes, at der ogsaa sporedes lidt Vaklen i vore egne Rækker hist og her. — Men Knud Bach vakler ikke, og han skælver ikke for nye Nederlag. Over hele Landet kalder han til Kamp. Ikke en Krig til andres Ødelæggelse, men en Kamp, alvorsfuld og maalbevidst for vor egen Jord og vort eget Hjem og for at opnaa en rimelig Løn for vort Arbejde.

Knud Bach fortjener vor Hon-

nør, og han fik den i den bragende Klapsalve, da han sluttede sin Tale.

Sigfredsen, denne unge jævne Husmand og ildfulde Agitator, tog alles Hjerter. Hans glimrende Lignelser og hans mesterligt tegnede Billeder indbragte ham ofte Haandklap, der viste, at han var den rette Kontakt med Forsamlingen. Han er vor Bevægelse en ualmindelig god Agitator, der skyder mangan stærkt befæstet Skanse ned med blot eneste Tale som den i Lørdags.

Flere Modstandere erklærede efter Mødet, at de var overvundne. Der kunde intet fremføres imod denne Tale. Knud Bach og Sigfredsen udfylder hinanden paa et Møde paa en udmærket Maade.

Den Landbruger, der vil sit eget og sit Lands Vel, bør være med i L. S.s Arbejde og med Knud Bach staa fast i Kampen for vor økonomiske Existens og for vort Hjem.

L. S.
Bladudvalget

Mørkt Syn - lyst Syn.

—0—

Det er muligt, at hver Tids Børn mener, at just deres Tid er den vanskeligste eller mærkeligste, som nogen Sinde har været. Men det er i hvert Fald sikkert, at naar vor Tids Mennesker karakteriserer Tiden og Øjeblikket saaledes, kan der gives mange og stærke Grunde derfor. Vi oplever en svær Tid i udvortes Forstand, hvor saa mange baade i og udenfor vort eget Land lider under et timeligt Tryk, hvor man i Hjem, som skulde være Læ og Skjul og Hygge for Familien, og hvor det aldrig var tænkt muligt, stirrer ind i et sort Mørke, imødeser økonomisk Ruin, eller hvor man allerede har mistet alt.

Det er derfor ikke uden Grund, at en negativ pessimistisk Tendens breder sig blandt alle Mennesker og mere og mere præger Forholdene paa næsten alle Omraader, medens der kun indrømmes det lyse Livssyn og ganske ubetydelig Plads. Og dog er det ved at se optimistisk paa Forholdene og ved at indgyde Mennesker Tro paa Kampen og Sejren, og man baner Vej for de evige Sjælskræfter udtømmelige Væld.

Et frejdigt Sind og et godt Humør er en af de bedste Gaver, man kan ønske et Menneske; thi det er forunderlig, hvad det formaar at udrette i Tider som disse, hvor man lever under Bekymring og Modgang, men hvor der netop kræves megen Selvovervindelse for at være frejdig og fornøjet.

Kan man blot manne os op til at møde saadanne Tilskikkelser med Mod og Frejdighed, bliver vi i Stand til at bære dem saa ulige meget lettere. Thi et nedtrykt og tungt Sind udretter aldrig andet end at gøre galt værre.

Dette gælder os selv, men tænker vi paa andre, er Forholdet det samme.

Hvem findes der vel, som det ikke gør godt og lever op at møde et glad og frejdigt Ansigt. Hvor bringer det ikke Solskin med sig og hjælper til at gøre Livet lettere for alle, som kommer i Berøring med os. Derfor er og bliver det en Pligt for os at forsøge at være saa frejdige og glade, som det er i vor Magt, og at stræbe efter at tage den Modgang og de Vanskeligheder, der falder paa vor Vej, paa en saadan Maade, at de mindst muligt faar Lov til at nedtrykke og forstemme os.

Harde godt Humør været en Vare, der var tilfals i Købmandsforretningerne, saa vilde alle Folk

sikkert strømme derhen og gøre et dagligt Indkøb; thi det gode Humør er efterspurgt, og kunde den Vare skaffes udefra, vilde alle forsyne sig og maaske samle sig et Forraad, der kunde vare til den seneste Alder.

Men Frejdigheden og Humøret kan ikke købes; det kommer indefra; fra Hjertet udgaar Livet. Ganske vist maa de væsentligste ydre Betingelser være til Stede: Dagens Liv og Solens Skin; en Fange i den mørke Celle med kun lidt Ovenlys kan f. Eks. ikke eje det gode Humør; hos ham er hverken de ydre eller de indre Betingelser til Stede. Liv og Lys skal der til, om Livet kan blive værd at leve. Allerede i gamle Tider havde man en urokkelig Tro paa Lyset som en aldeles nødvendig Betingelse for, at det gode kunde trives. Mørket rummede Muligheder for alt, hvad der kunde tænkes af ondt; alt hvad der overhovedet kunde skade Menneskene, aandede og levede i Mørket. Derfor skulde Lyset fremelskes. Ved Midsommertid tændte man Baalene. Hans Aften, naar Mørket meldte sig, thi kunde man blot lyse den korte Nat op, vilde Heksene, der kun kunde flagre i Mørke, ikke naa frem til Bloksbjerg, og derved hindrede man meget Ondskab i at komme ud blandt Menneskene og forvolde allehaande Ulykker. Det samme Forhold gør sig, ganske vist paa en anden Maade, gældende i vore Dage. Menneskene er trygge, naar Lyset raader, medens Utrygheden fylder os, naar Mørket paa en unaturlig Maade tætter sig om os.

De sidste Tider har bragt meget Mørke ind i vort Sind, og ogsaa i vor Tid staa Kampen mellem Mørket og Lyset.

I Mismodet og i det pessimistiske Livssyn ligger den store Fare ikke alene deri, at den knuser den enkelte og slaar ham ud af Kurs, men lige saa meget i dens uhyre Smittefare. Den formerer sig paa alle tænkelige Maader, kan optræde som en Epidemier eller være som en Stormflod, der i sin Vælde river alt overende. Intet er lettere end at slaa Modet ned hos et Menneske og faa det til at indstille al Kamp mod ødelæggende Magter og sløvt tage Aarene ind og modstandsløsgiver sig i Selvopgivelsens Arme, hvor man lader sig drive med Strømmen.

Mismod og Selvopgivelse virker lammende og dræbende, og der er desværre ingen Tvivl om, at disse negative Faktorer breder sig i uhyggelig Grad i vort Folk. Ved at de mørke Slagskygger kastes ind over Hverdagslivet indtræffer de dybe indre personlige Kampe, af hvis Udfald Menneskers hele Fremtid afhænger.

Midsommeren er Lysets Tid i Norden. Haabets-forjættede Fakkel er atter tændt i den herlige Natur, Haabet om Vækst og Grøde, om Blomster og Frugt. Den herligste Tid gæster vort Land med Blomster i Tusindtal paa Marker, i Haver og i Skovens hemmelighedsfulde Halvmørke. Fuglene synger som alle de andre Aar, de bygger Reder og ruger, de mader Ungerne og synger igen. Kun blandt os Mennesker føles Tidens knugende Tryk; her er i Virkeligheden mere af Graad end af Glæde.

Oplever vi end nok af triste Mørkestunder, saa har vi dog faaet vort Sinds Kræfter til at kæmpe os ud i Solen, ud i den frie Natur, og se, hvilken Skønhed og Overdaadighed der er bredt ud, ogsaa til vor Slægt.

Naar Lyset ikke kommer til os,

maa vi opsøge det, og Hverdagslivets Lyspunkter finder vi lettere ved at søge bort fra Mismodet og Mørket og ind i Frimodighedens og Lysets Verden.

Arthur Dalsby.

Ungdommen og Tiden.

—0—

Der føres i vore Dage megen Tale om den vanskelige Tid, vi lever i, og sandt er det: Tiden er vanskelig, maaske mere vanskelig, end den har været nogen Sinde før.

Over hundrede Tusinde Mennesker i vort Samfund maa føle Arbejdsløshedens Svøbe, og vort store, bærende Erhverv, Landbruget, maa kæmpe haardt for at ride den Storm af, som hedder den økonomiske Krise.

Det kan synes at være en haard Tid at være ung i, og dog er det maaske en lykkelig Tid at være ung i, fordi der nu for Alvor er Brug for Kræfter og Mod.

„Kamp maa der til, skal Livet gro“, sang Kaalund, og det er sandt, „thi evig Stilstand er Død.“

„Var Livet en Dans paa Roser, mon alt da var bedre end nu? Hvis ej der var noget at kæmpe for, hvad var da vel jeg og Du?“

Det er kun godt, at der er noget at kæmpe for, det holder Sindet friskt og Mennesket vaagent. Det gælder kun om, at de unge ikke fortvivler i Modgangen og giver op med et: „Hvad kan det nytte“. — For den, der har Mod til at tage Opgaver op, kan det altid nytte at sætte noget ind for at naa et Maal og heldigvis er det jo saadan, at „Kræfterne øges, som de øves“.

„Vi har Brug for danske Mænd, — unge Sener, stærke Spænd, — Mænd med faste Viljer“

Vi har Brug for stærke Mænd og gode Kvinder til at staa ved deres Side i Kampen for hvad godt er. Saadanne Kvinder, som Paludan-Müller synger om:

„Dernæst jeg opdrager mig en Pige-flokk, som ej Hjemmet vrager, som i lidt har nok. Ingen Døgnets Planer, rent fra Bog og Naal, fromme stærke Kvinder! Det er Danmarks Maal!“

Og vi har jo saadanne unge Mænd og Kvinder, en vaagen ung Slægt til at tage Arbejdet op til Gavn for Slægten selv, for de gamle og for Samfundet i det hele taget.

De ældres Opgave bliver det da at styrke de unge i Troen paa, at det kan nytte at tage fat paa Arbejdet, og at der er en Gerning ogsaa for dem at gøre her i Livet, selvom det stundom kan se ud til, at der er for mange Mennesker alle Vegne.

Livet er jo nu engang ikke meningsløst — tværtimod — men vi maa tro paa det, tro paa, at der er en Mening ogsaa med vort Liv, og jo stærkere Troen bliver, jo rigere bliver Livet for os.

De unge maa tro paa, at det gamle Vers taler sandt, naar det siger:

„Der ligger en ugjort Gerning og venter paa hver og Een; den ene skal raade en Gaade, den anden skal løfte en Sten; men Gerningen, stor eller lille, er lagt et Sted paa din Vej, og hvis den skal løftes i Lyset, saa maa den løftes af Dig!“

Ja, de unge maa tro paa Livet, men de maa ogsaa tro paa sig selv, tro paa, at de kan noget, naar de vil noget, kan udtøre et Arbejde. — Det er ikke godt for noget Menneske at tro for meget om sig selv — det er Egoisme i Renkultur — men galt er det ogsaa at tro for lidt, tro, at man ingenting kan, for det slapper i høj Grad Viljen og Energien, Initiativlyst i det hele taget.

Hvad jeg ikke kan, det kan jeg lære. Det er godt for unge at tænke og tro saadan og heller ikke være bange for at sige det. En lille Historie viser det:

„En ung Mand kom en Dag ind til Tietgen. Han vilde søge Plads. Tietgen sad fordybet i sine Papirer. „Kan de Fransk?“ spurgte han uden at se op. „Nej“, svarede den unge lavmælt. „Kan de Tysk?“ spurgte Tietgen videre. Atter kom et ængsteligt Nej fra den unge Mand. „Kan de Engelsk?“ fortsatte Tietgen. Igen et Nej. Hvad i Alverden kan De da?“ fo'r Tietgen op. Den unge Mand skød Hjertet op i Livet og sagde: „Jeg kan lære det“. Tietgen saa nu op, betragtede Ansøgeren nøje og sagde kort og godt: „De er antaget!“

Frimodighed er det godt at have i

Eje, og dette i Forbindelse med et lyst Livssyn kendetegner en god og glad Ungdom.

En særlig Vanskelighed har vor Tids unge at kæmpe imod: Det er tit uhyre vanskeligt for en ung Mand eller Kvinde at faa Arbejde ved det Fag, som han eller hun er uddannet i, og endnu mere vanskeligt er det vel ofte for de unge, der har læst sig frem til den Eksamen og derved skaffet sig Kvalifikationer til at faa et eller andet Embede, da at faa et saadant Embede og faa Lov at virke i et Arbejde, som de nu har Lyst til.

Beskæftigelsesspørgsmaalet er et stort Problem, som det er vanskeligt at løse, men mon der ikke alligevel er kommen det ud af de vanskelige Tider, at Respekten for Arbejdet er højnet, nu da mange har saa vanskeligt ved at faa et Arbejde, hvorved de kan tjene til Livets Ophold?

Og mon ikke mange har faaet ændret Begreberne om saakaldt fint og groft Arbejde?

Kan man ikke faa Arbejde ved det ene, saa maa man tage det ved det andet. Saadan maa mange unge Mennesker — og ældre med for Resten — sige til sig selv i disse Tider og handle derefter.

Arbejdet er sat i Højsædet, og det er en Lykke for et Folk, naar det sker.

Mennesket kan ikke undvære Arbejdet, og Arbejdet kan ikke undvære Mennesket.

Det kan være haardt for de unge, som paa Grund af de vanskelige Tider og de herskende vanskelige Forhold ikke er kommen paa deres rette Hylde, ikke er kommen saa højt op paa Samfundsstigen, som de ønskede og attraaede, men hvor maa det være godt for den, og hvor er det godt for alle at vide, at

Om Du tjener Land og Rige, eller Du som Karl og Pige gør din Dont og gaar dit Bud, — om Du styrer Gaard og Heste, — det er et for Himlens Gud“.

Arne Pedersen.

Fra Uge til Uge.

—0—

Den store svensk-amerikanske Turistdamper „Gripsholm“ kom i Gaar Eftermiddags til Bornholm og landsatte Passagererne udfor Sandvig.

Den flotte hvide Kæmpedamper er paa 20,000 Tons og det største Turistskib, der hidtil har gæstet Bornholm.

„Gripsholm“ har 450 Svenskere og over 200 danske Lystrejsende om Bord og er paa en Uges Østersørejse.

70 Aar.

Mandag den 15. ds. fylder fhv. Sandemand H. M. Hansen, Pilegaard, Rø 70 Aar. Fødselsdagsbarnet kan, trods sin høje Alder, glæde sig ved et godt Helbred. Sønnen, Sogneraadformand Anker Hansen, har overtaget Fødegården og Datteren Marie er gift med Sogneraadformand Funch, Lundesgaard Olsker.

Til Lykke!

Forlovede

Frk. Marie Petersen, Bodum, Sønderjylland og Commis Adolf Larsen, Allinge.

Frk. Frederikke Rottensten, Klemensker og Chauffør Harry Jensen, Klemensker.

Stationsforst, H. P. Kofoed,

Allinge, er udnævnt til Overassistent i Rønne. Hr. Kofoed har i de 11 Aar, han har opholdt sig hernede, røgtet sin Stilling til alles Tilfredshed og desuden været meget interesseret i de lokale Forhold. Som Byraadsmedlem har han i sidste Valgperiode været Formand for Forskønnelsesudvalget samt Medlem af Sundhedskommissionen, Gas- og Vandværk samt Skoleudvalget.

„Themis“ paasejlet.

Der skete i Mandags en Paasejling i Kalkbrænderihavnen i København.

Da Samdpumpeskibet „Rolf“

forlod Københavns Mørtelværkers Plads, kom det af en eller anden Grund ud af Kurs og tørnede mod S/S „Themis“ af Hammerhavnen, der var ankommet med en Lading Sten og nu laa og lossede ved Kajen. „Themis“ fik nogle slemme Buler i Skroget og gik til Strandgadeværftet for at reparere. Skaden er, efter hvad der oplyses os, ret betydelig „Rolf“ slap med en mindre Skade.

Ejendomshandel

Afdøde Bygmester Anth. Sønnes Maskinsnedkeri i Allinge er af Arvingerne solgt til Snedkerm. P. Pedersen, Allinge. Overtagelsen er sket.

Ved De

at man kan standse selv stærke Næseblødninger ved at lægge et lille Stykke Avispapir, det hvide i Randen, under Tungen.

at raa revne Kartoffler i et Lommetørklæde og anbragt paa Panden fordriver selv meget stærk Hovedpine . . .

at man kan forhindre Forkølelse ved at indaande Eucalyptusolie flere Gange om Dagen. Og forhindre Smitte fra andre forkølede ved at hælde 8 a 10 Draaber Olie i varmt Vand og lade det staa i en Underkop . . .

at hvid Malning vaskes med Mælk, der tager Smuds, og kulørt Maling vaskes med The . . .

at Æggepletter paa Sølvtoj gniendes med Salt eller Sod . . .

Hotel „Finnedalen“

Søndag d. 14. August Kl. 4:

Harmonika-Koncert

af Kunstnerne Winther og Bang. Kl. 8,15: Danse-Aften.

Fri Entre. H. COLBERG.

Hotel „Allinge“.

Dansant Fredag Søndag

Have-Restauranten anbefales.

Gratis Bal

hver Lørdag Aften.

HOTEL SANDKAAS.

En Kvie

(halv Jersey) som lige har kælvet er til Salg eller Bytte med en reel Russerhest eller stor Islænder.

Alfred Bendtsen, Sandkaas.

2 Værelses Lejlighed

til Leje 1. September i Allinge. Barber Larsen anviser.

Lille Lejlighed

i Løsebæk til Leje 1. Sept. Henvendelse Vinbjerggaarden.

Brugte

Gravmonumenter

billig til Salg

Kirkeværgen, Hasle. Tlf. 12.

En vel vedligeholdt

Landejendom

beliggende paa Nordbornholm — ønskes med eller uden Besætning for solid Køber.

Billet mrkt. „Ejendom“ modt. Bladets Kontor.

Moderne Sommersko

faas til en billig Pris hos

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Avertér i „Nordbornholm“!

Billigt Sukker til Syltning

— ogsaa ægte DEMARARA — samt stærke Hønkogningsglas, Sylteglas, stærke Krukker, Honningglas sælges i Hundredtal derior billigt.

Nordlandets Handelshus.

Vi beder om kontant Betaling for den bedste Kvalitet

Standard Høstbindegarn;

men saa udleveres dette ogsaa til særlig lav Pris.

Vi har særlig lette og stærke Høstredskaber og nævner **Høforke, Høstriver, Høstleer, Lebomme** og sælger gerne

Nordlandets Handelshus.

Hvis det kniber med Kærnefoder til Grisene,

saa kan vi hjælpe med sundt og kraftigt Svinefoder — og saa faar vi Korn af ny Høst som Betaling — efter Aftale.

Nordlandets Handelshus.

En ny Hesterive

af særlig solid Konstruktion — kan købes og betales med Korn af Høst 1932.

Nordlandets Handelshus.

Hvis Kronen bliver mindre værd — saa kommer Prisen paa Kul og Koks højere.

Lad os notere Deres Ordre snarest.

Nordlandets Handelshus.

Symaskine-Reparation

Hvorfor

i disse daarlige Tider købe nye Symaskiner, naar De hos mig kan faa enhver gammel Symaskine istandsat, saa den bliver som ny igen. Lad Dem derfor ikke overtale af Agenter, men henvend Dem til mig, saa vil De faa at se, at det er det eneste Sted, hvor Deres Maskine bliver behandlet reelt og billigt. Jeg reparerer alle Maskiner med Garanti i Deres eget Hjem. Alle Reservedele føres.

Jeg istandsatte 132 Symaskiner her paa Øen 1930, hvorfra de fineste Anbefalinger haves.

Med Højagtelse

Tlf. Sandvig 55. Symaskinespecialist O. E. Pedersen.

Der siges af Herrerne i Hasle — ja over hele Øen — at **Kjær's smertefri Barbering** virkelig passer, og Klipningen efter sidste Mode, den er fin. Damerne siger: Kjær er den eneste der klipper, som det skal være, den **fineste og holdbareste Ondulation** udfører han, **Vi gaar til** **Kjær.**

Anton Sonnes Maskinsnedkeri og Byggeforretning, Nørreg., Allinge

Alt Bygningsarbejde — saavel nyt som Reparation — udføres hurtigt og billigt. Vinduer og Døre leveres efter Maal paa faa Dage. Alle Slags Lister haves paa Lager til nedsatte Priser. Alt Maskinarbejde udføres.

P. Petersen.

Mejeriet Kajbjerggaard Flødeis Flaskefløde

Vi anbefaler vor Flødeis og vor Flaskefløde.

Hos vore Forhandlere i Allinge-Sandvig, Tein, Olsker Brugsforening og i Hasle kan alle Sorter Flødeis faas uindpakket uden forudgaaende Bestilling. — Bestillinger paa indpakket Is modtages gerne overalt.

Ring til Allinge 86 og Isen bringes.

Vore øvrige Mejeriprodukter bringes i Erindring.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Enten De biler eller cykler eller gaar gennem Hasle

lige meget om Hellig eller Søgn, bør De stoppe op ved Marckmanns Kiosk, hvor De faar Bornholms bedste FLØDEIS, Vaffel-Bæger-Pind, nemlig **Karlsens.**

Udpantning.

for Skatter og Afgifter til Kommunen for 3. Termin (Juli Maaned) vil blive paabegyndt **Torsdag den 18. ds.**, forsaavidt Beløbet ikke er indbetalt forinden.

Allinge-Sandvig Borgmesterkontor, den 9 August 1932.

M. Bloch.

Kontingent-Restancer.

Hvis Medlemsretten skal bevares, maa Restancerne til **Allinge-Sandvig Sygekasse** pr. 1. Juli d. A. være indbetalt til Kassereren inden den 15. ds.

Kontortid Tirsdag og Lørdag fra Kl. 2—4 Eftm. og 7—9 Aften.

Bestyrelsen.

Solid Skoføjsreparation

til billige Priser.

Skomagere **Hammer, Nørregade.** HASLE.

Marckmanns Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager fra Hasle og Omegn til **Nordbornholms Bogtrykkeri.**

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester. WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg. Tilbud og Overslag gratis.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditaan m. m.

Over Land

til **Simrishamn, Malmö og København.**

S/S Hammershus sejler fra Allinge Kl. 9 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Lørdag. — Søndag Kl. 8 og 18,30. Ank. til København 1,25. Hurtigste, billigste og bekvemeste Rejserute.

Enkeltbillet gælder Tur—Retur. **Simrishamn** samme Dag 5 Kr.

Christansø—Gudhjem Onsdag og Fredag m. Afg. fra Allinge 9,30. Pris 4 og 2 Kr.

Nærmere ved Turistbureauet, Sandvig Tlf. 100. og Dampskibsexp i Allinge, Tlf 75.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Rente af Indskud er paa — 3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a Alm. Sparekassevilkaar 4

Boxer udlejes.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbøbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom). Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Biler udlejes.

15—16 Pers. Turistbil.

12—13 — Charabanc.

6—7 — Chrysler.

Vilh. Riis, Allinge. Tlf. 131.

Al Lastkørsel udføres.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigt.

Allinge Bogtrykkeri.

Hotel- og Restaurant

Stammershalde

anbefales som Øens smukkeste Udflugtssted. Hver Søndag Eftm. Koncert fra 4—6 og Aften-Dans fra 8—12.

1ste Kl. Varer. Moderate Priser. Madkurve kan medbringes.

STRANDHOTELLET i SANDVIG

har aabnet Sæsonen.

Øens livligste Etablissement. 1ste Kl. Restaurant. Moderate Priser. Telefon 14.

Ærbødigt

Fr. Bidstrup.

Alt til Syltning.

Alle Slags Sukker, Krydderier, Voxpapir, Pergament, Salicyl, Syltepulver, Krukker, Sylteglas m. m. sælges til absolut billigste Priser.

Produkten.

Bestillinger paa Kunstgødning

til Levering bedes indgivet snarest, saaledes at vi kan levere til allerbilligste Pris, som nu er fremme.

Produkten.

Husk

at bestille Høstbindegarn i **Produkten!**

Vi har det rigtig gode Bindegarn til en billig Pris.

Produkten.

Naar Solen skinner om Søndagen

er det rart at have Film i Kameraet. Husk derfor at forsyne Dem i

Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle.

Iscreme!

Vor anerkendte Iscreme:

NUCCA — VANILLE — ANANAS er atter paa Lager i vort Depot i Allinge ved Chr. Jørgensen. Tlf. 144.

anbefales.

Akts. Bornholms Iscreme-Fabrik, Rønne.

Tlf. 216 og 599.

Vi sender Dem Nordbornholm, tænk derfor ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Alle Abonnenter paa „Nordbornholm“ kan hvert Kvartal gratis faa optaget en Annonce til en Krone eller faa en tilsvarende Rabat paa Avertering. — Tegn Dem derfor som Abonnent paa Nordbornholm for Juli Kvartal!

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omrejsende Agenter, der paa Grund af

Rejseudgifter maa beregne større Avance

paa en ringere Vare, og sælger denne paa

Efterkrav og uden Garanti.

I Gornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74. Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikpris.

Ønsker De

at udvide Deres Kundekreds, bør De avertere i „Nordbornholm“.

„Nordbornholm“ læses i over 2500 Hjem. Alene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Hjem aarlig for cirka 2000 Kroner. „Nordbornholms“ Læsere køber altsaa hvert Aar for over 5 Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der klager over de daarlige Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Afsetningsmuligheder, har ved at overtere i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører gode Varer og iøvrigt er konkurrencedygtig.

Vaarbrud.

Ved Viola Plym

Den sekstenaarige Dina Brandt ligger paa et Klippestykke, der et Par Hundrede Meter fra „Strandkroen“ rager op af Vandet. Som en hvid Slange ligger hun der med de slanke Ben hængende ned over Stenen og Armene under det blonde, kortklippede Hoved; de store blaa Øjne drømmer langt ude paa den blaa Himmel. Blaåt regerer Dagen, Havet kappes derom med Himmelen, og i modent Gult lader Kornmarkerne Havets og Himlens Blaa synes endnu dybere.

Dina blinker mod Solen; den straalende Dag gør næsten ondt i Øjnene. Men det unge Legeme strækker sig af Velvære: hvor herligt det er! og endnu herligere er det, at det er Sommerferie! Den hele lange Dag kan man dovne omkring i Badedragt.

Dina er glad over, at hun er blevet hjemme, at hun ikke som saa mange af sine Skolekammerater er taget paa Besøg et eller andet Sted hen. Her er ogsaa Adspredelse nok: henimod Aften kommer der andre for at bade, Børn, unge Piger og Mænd. Ogsaa den brune, kraftige Gymnastiklærer Fries, den unge Enkemand, der altid er saa munter og underholdende! Maaske gør ogsaa Leonidas, den blonde Hustjener fra „Strandkroen“, hendes Faders Ejendom, et Spring i Vandet, naar han mellem to Tog ikke maa til Banegaarden.

Dina støtter sig paa Albuen og retter sig halvt op. En Tanke er vakt i hende. Hvad mon det egentlig er? Venter hun paa Leonidas? Hun glæder sig til, at han maaske kommer, men er der noget særligt ved det? Skolekammeraterne snakker saa meget — om Mændene! Og om at blive gift! Men Leo? Dina ler højt. Leo er dog ikke til at gifte sig med, en fattig Fyr, der slæber Kofferter og pudser Fodtøj! Marie Felbo, der ikke er ældre end hun, har allerede en Ven! Man snakker allerede om det: hun kyskes med Bagerens Søn Just! Og — og Inger Meyer, en anden af hendes Skolekammerater laver Øjne til den kønne Gymnastiklærer. Og han til hende! Hvad mon det alt sammen er? Man kunde næsten blive bange. Og dog — egentlig er det hende ligegyldigt, ja, mange Gange næsten ærgerligt. Hun ved bestemt, at hendes Moder vilde blive vred, hvis hun vidste, at hendes Moder vilde blive vred, hvis hun vidste, at hun tænkte over saadan noget. Hun er jo ogsaa saa ung endnu, og alt er saa dejligt. Hun ryster heftigt paa sit lyse Hoved.

I dette Øjeblik springer Gymnastiklærer Fries i Vandet ovre paa den anden Side, mørk af Lød og med en Skikkelse som en græsk Statue, hans mørke Øjne virker næsten for straalende. Dina hører en Plasken, aner hvem der kommer svømmende og vender uvilkaarligt Hovedet. Hun vil ikke se derhen, men Øjnene adlyder ikke helt. Hvor smuk han er, tænker hun.

„Naa, har Du faaet set ham?“ spørger een bag ved hende.

Hun rødmer; men hun har et ganske let, skyldfrit Hjerte. „Han kommer jo hver Dag“, svarer hun Leonidas.

Leonidas er en harmløs ung Mand, der intet som helst har at gøre med Termopylæs dristige Forsvarer, hvis Navn han bærer; men hans aabne Ansigt med de rolige Øjne maa uvilkaarlig vække Tillid, Nu lyser det igen op; den

lette Skinsyge er forsvunden. Herregud, Dina er jo endnu et Barn! Og noget renere end hendes Øjne finder man ikke saa let!

„Han vil sikkert svømme over til Dig? formoder han dog.

„Hvorfor skulde han det?“ spørger Dina harmløst.

„Han kan dog godt lide unge Piger?“ svarer Leo; men næppe er det undsluppet hans Mund, før han fortryder det.

Dina rødmer dybere end første Gang, faar bedrøvede Øjne og vender sig bort, som om hun ikke har Lyst til at fortsætte Samtalen.

Leo er til Mode, som om han havde slaaet et Stykke af en kostbar Porcelænsvase. Ganske forvirret tilføjer han en Undskyldning „Han har intet godt Rygte“.

Dina vilde ikke have været nogen Kvinde, hvis hun ikke med disse Ord igen havde vist Interesse. „Har han ikke? spurgte hun.

Og Leo fortalte; man sagde, at Fru Fries ikke var død af Lykke — og saa videre. Men Leo er endnu en ufordærvet Mand, han synes selv ikke om den Slags Underholdning, og han havde talt om fornuftigere Ting. Han søger efter Ordene og betragter Dina med Blikke, der lyser af Forlegenhed og Tilbedelse.

Han føler, hvor hans Hjerte banker, men han ved, at man hvert Øjeblik kan kalde paa ham og at hans Plads er ved Arbejdet i Kroen og ikke her ved Stranden.

„Leol Leol lyder det allerede oppe fra Huset. Det er Værten selv, Dinas Fader, der kalder. Hans Stemme klinger vred. Hans Kone staar ved Siden af ham foran Indgangen. Hun er ikke mere begejstret for Leo, siden hun har mærket, at han gerne underholder sig med Dina. Og da hun ser dem sammen ved Stranden, ansporer hun sin Mand: „Naturligvis! der er han igen hos Barket!“

Hans Brandt er en fornuftig Mand, der aldrig har haft Grund til at klage over Leo, og som ikke lægger alt for megen Vægt paa Kvindesnak. Han vil undersøge Sagen i Ro. Da træder Erik Thøgesen, Overkelneren, til Han er allerede ældre og i Kraft af sine mange Aars Tjeneste i Huset bilder han sig ind at maatte snakke med om alle Ting. I Badesaisonen sover han i samme Værelse som Leo. Ikke at han ikke kan lide ham. Men Thøgesen snorker forfærdeligt, og i Gaar, da Leo af den Grund ikke kunde falde i Søvn, havde han trukket ham en vaad Svamp over Ansigtet. Det glemmer han ikke saa let Leo! Ondskabsfuldt bistaar han Fruen; „Ja, De har Ret. Det er jo snart latterligt.“

„Hvad er latterligt.“ farer Brandt op.

„Som han er efter Dina?“ svarer Thøgesen.

Det er dog Værten for meget! „Tal tydeligere, hvis De ved noget, befalede han.

„Han er forelsket til op over begge Øren“, fortæller Tjeneren videre.

„I et Skolebarn! Vrøvl!“ mener Værten.

Men Thøgesen fortæller videre: „Saagar i Drømme taler han om hende.“ Og Leo har virkelig engang i Søvnemumlet Dianas Navn.

Moderen sitrer af Ophidselse. Hans Brandt er en Mand med raske Beslutninger. Da Leo hurtigt og villigt som altid kommer løbende, skælder han ud: Jeg har ikke ansat Dig til at holde Sladder. Ellers kan Du gaa om fjorten Dage!“

Leo var halvt fornavset, halvt fornærmet, Han havde ikke vidst, at man var utilfreds med ham.

Som om nu en lille Afstikker ned til Stranden er saadan en Forbrydelse? Naa, saa gaar han! saadan lader han sig ikke behandle! tænker han. Og han skal lige til at give et rask ikke videre høfligt Svar, da kommer han i Tanker om Dina. At skulle bort fra „Strandkroen“, vil sige at skulle bort fra hende! og det gør ham mere ondt, end han holder af at tænke paa. Han bøjer Hovedet og tier.

„Det er et Brev, der skal paa Posthuset, men lad det gaa lidt villigt“, befalede Brandt.

Fruen, der er lige saa lang og tynd, som hun er ærgærrig og indbildsk, ser sin Opgave i ogsaa at give Datteren en Røffel; da hun er naaet ned til Dina, siger hun vredt;

„Har Du ikke andet at bestille end at ligge der og holde Folkene borte fra deres Arbejde!“

Dina rejser sig. Slank og smuk som et ungt Træ staar hun der. Hendes Øjne er forundrede. Hun aner, at der maa have været et eller andet i Vejen med Leo, at han saa pludselig blev kaldt væk. Men sin egen Skyld kan hun ikke indse.

Nu træder Faderen til. Han er ikke helt sikker paa sig selv, ikke helt sikker paa, om han ikke har været for rask og for streng i sin Dom over den ellers saa tilforladelige Leo.

Hans Kone skænder videre: „Men nu har det Gud være lovet en Ende med jeres Underholdning.“

„Hvad har jeg da gjort?“ spørger Dina sagte.

„Du kunde have sendt Leo til hans Arbejde“, svarer Brandt uden at tilmaale hende nogen Skyld.

„Unge Piger skal i de hele taget holde sig Mændene fra Livet“, prædiker Moderen videre. „Jeg har længe mærket, hvordan han er efter Dig.“

Hendes Mand bliver ubehagelig til Mode. Det er ham, som om der laa Ting i Luften, fine og følsomme som Blomsterstøv, Ting der ikke taalte disse haarde, høj-røstede Ord. For at gøre en Ende paa det, siger han: „Leo rejser om fjorten Dage!“ og gaar op i mod Huset.

Dina staar endnu, forundret og hensunken. Hvad skal det alt sammen sige? Og som en opskræmt Raa, der igen beroliges, lægger hun sig igen ned paa Stenen. Leo tænker hun videre. Han skal bort, for hendes Skyld! fordi han gerne vil sludre med hende — maaske fordi hun ogsaa gerne gjorde det? Hvad kan det gøre? Det gør hende ondt for Leo. Han havde saadanne mærkelig varme, ærlige Øjne.

Hun bøjer sig forover, som om Hovedet er hende for tungt, lader en smal lille Haand synke ned i Vandet og leger med Fingrene deri. som skrev hun sine Tanker i den blaa hemmelige Sø.

Den solbeskinnede Klippe forsynker i Skygge. En Sky, hvid, men tæt er gaet for Solen. Hvad mon det er? tænker Dina videre, holder hun af Leo saadan som Marie Felbo af Just?

„Da hører hun en Plasken; hun behøver ikke at se hen, hun ved allerede, at Gymnastiklærer Fries har naaet Molen, at han om et Øjeblik vil klatre omkring Hjørnet og begynde at tale med hende. Hendes Hjerte banker højt. Hun har Angst; og dog ikke. Hun venter. Og ved ikke, om hun endnu tænker paa der blonde Leo eller paa den brune anden, der ser ud som en af de dristige Gladiatorer, man ser paa gamle Billeder? Men — da vaagner en Rest af barnlig

Lydighed i hende, en Følelse af, at Moderen vilde skænde lige saa meget over den brune som over den blonde. Saa lader hun sig pludselig glide i Vandet og svømmer i Land. Hun er allerede ved Bredden da Fries klatrer om Hjørnet. — — —

Leonidas fjorten Dage er snart forbi. Hver Dag ser han Dina, og hver Dag føler han en egen, indre Smerte og overlægger sig paa ny, om han dog ikke skulde gaa til Hans Brandt og bede ham om at beholde ham. Men hver Gang kommer Trodsen op i ham. Han har ikke fortjent at blive sagt op; han vil ikke tigge om at maatte blive der. Med Dina taler han ikke mere, halvt af Egensind halvt af Respekt for Brandt og hans Forbud. Des mere maa han tænke paa hende. Naar hun ser paa ham, er der et mærkeligt Udtryk i hendes Øjne, en Spørgen og en Forsken, næsten en Forventning, som om hun ventede paa et Ord fra ham.

Men heller ikke Dina siger noget, hvor gerne hun end vilde. Nu rejser han snart, tænker hun om Leo med Sorg i Hjertet. Men Sorgen svinder næsten daglig mere og mere, for Fries, Gymnastiklæreren, kommer nu regelmæssigt til hende, naar hun ligger og dovner paa sin Klippe. Og i Gaar sagde han, at hun skulde svømme med ham over til den lille grønne Ø, der ligger til højre for Molen. I det skyggefulde Græs hvilede man langt bedre end paa den haarde Klippe, og — man var ganske alene.

„De har opført sig godt, Dina og Leo,“ ytrer Brandt til sin Kone, „Til syvende og sidst kunde man tage Leos Opsigelse tilbage.“

Men Fru Brandts spidse Næse blev bleg af Iver, og hendes tynde Skikkelse strækker sig af Modsigelse. „Paa ingen Maade“, afgør hun. „Du forstaar ikke saadan noget. Dina er ved at blive voksen, og det er vor Pligt at passe paa, og bevare Barket i hende. Lad bare mig ordne det. Naar først Leo, denne Døgenigt, er borte.“

To Dage efter rejste Leo. Han ser sig endnu et Par Gange hemmeligt om efter sin Dina. Han havde saa gerne sagt Farvel til hende. Hun var saadan en lystig uskyldig Skabning. Bare Haanden vilde han have kunnet give hende og sige hende, at han havde faaet en god anbefaling af hendes Fader, og at hun altsaa ikke maatte tro, at han havde begaaet et eller andet urigtigt.

Hans Øjne er klare og han fløjter modigt frem for sig, selv om Hjertet gør ondt.

Men den samme Aften, da det allerede er halvt mørkt, svømmer Dina over mod den lille grønne Ø.

Ogsaa hendes Hjerte gjorde i Morges lidt ondt for Leo, men det samme Hjerte slaar nu stærkere og fuld af Angst og Forventning. Ovre mellem Sivene sidder der en og venter! I Tankerne hører hun allerede hans bløde, indsmigrende Stemme. Men Angsten gælder ikke mere Moderen og hendes Forbud. Den gælder noget nyt, der endnu aldrig var og som vil forandre alt tidligere

Børnernes Rubrik.

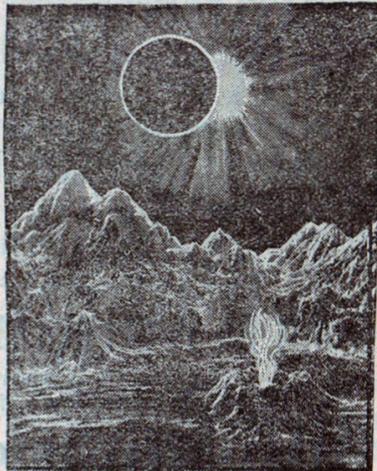
—o—

Fra Himmelummet.

Det kan en Aften virke ejendommeligt betagende at staa og se op mod alle de tindrende Stjerner paa Himmelens Hvælv. Alt, hvad vi gaar og bærer paa af Bekymringer, bliver til Smaatterier overfor den Uendelighed vi

skuer imod.

Naar du har sel paa Stjernerne, gaar du i Seng, men det gør Astro- nomerne ikke. Med deres vældige Kikkerter følger de Himmellegerne paa deres Bane og en Gang imellem fortæller de saa den undrende Verden, hvad de har fundet.

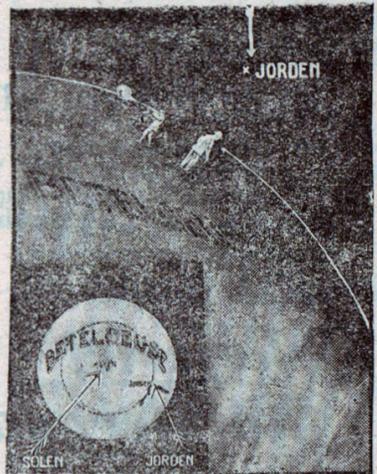

Et Maanelandskab med Vulkan og Plantevækst under den store Maaneformørkelse.

For nogle Aar siden havde vi en stor Maaneformørkelse. Man saa Jordens Skygge glide langsomt henover Maanens lyse Skive, og alle Observatoriernes Teleskoper var paa denne Tid rettede mod den lille Drabant, hvor man paa forholdsvis kort Afstand (ca. 50,000 Mil) tydeligt kunde skelne mange vulkanagtige Bjerge, Kunde vi den Aften have staaet paa Maanen, vilde vi have set en Solførformørkelse, saaledes som du ser paa Billedet, Den sorte Kreds er den mørke Jord, der næsten dækker hele den lysende Solskive.

Det Parti af Maanen, som ses, er fra Erastosthene Krateret, som efter en berømt Professors Teori er en rygende Vulkan, i hvis Omegn kan spores en kraftig Vegetation. Forresten er Maanen en morsom lille Klode. Hver Dag deroppe er lige saa lang som 14 Dage paa Jorden, og stod du deroppe, vilde du kunne springe saa højt som et Hus, da din Vægt der, paa Grund af Maanens Lidened, kun vil være nogle faa Pund.

Solens Størrelse har Astronomerne længe kendt. Nu er man ogsaa i Stand til at maale selv fjerne Stjerner Størrelse. Den største man hidtil har fundet, er Betelgeuse i Stjernebilledet Orion.

Den er saa stor, at hvis den var en hul Kugle, og Solen sad i dens Centrum, saa vilde der være udmærket Plads til Jorden at sejle sin sædvanlige Tur, der jo foregaar i en Afstand af ca. 20 Millioner Mil fra Solen. Og saa vilde der endda være god Plads udenfor, som du ser af Tegningen i Hjørnet tilv. Afskød en Dreng paa 14 Aar en Riffelkugle deroppe fra, som fulgte en Bane rundt om Betelgeuse, da vilde det vare 56 Aar inden den vendte tilbage til Drengen, der altsaa i Mellemtiden var bleven en Mand paa 70 Aar.

— Hvor lang Tid vilde en Riffelkugle være om at naa rundt om Jorden, naar den løb en Mil i 10 Sekunder og Jordens Omkreds var 4500 Mil. — Det vilde vare en lille Dags Tid.